

behoort te worden afgeschaft. De interessante dissertatie van Dr. AIETRINO „Eenige beschouwingen over den beroeps-eed der Artsen”, Amsterdam 1889, maakt duidelijk, in welke moeilijkheden, in welke conflicten van plichten, die eed juist den conscientieusen medicus telkens en telkens brengt. Het verdienstelijk proefschrift van Mr. DE VRIES VAN HEYST „Nog iets over het „geneeskundig geheim”, Leiden 1891, toont aan, hoe groot gevaar de belangen juist der door den eed beschermde patiënten, speciaal bij levensverzekering, tengevolge van dien eed kunnen loopen. En wie eenige menschenkennis heeft, begrijpt gemakkelijk, hoe geringe waarborg er eigenlijk in dien eed op zich zelf gelegen is. Voor de goeden niet noodig, baat hij tegen de kwaden schier niets. Wanneer die eed afgeschaft wordt, dan blijven er waarborgen te over en tegen schadelijk wantrouwen bij de patiënten en tegen schadelijk misbruik van vertrouwen bij de geneeskundigen. Dan blijft Art. 1946 n°. 3 van het Burgerlijk Wetboek in civiele zaken en blijft Art. 66 van het Wetboek van Strafvordering in strafzaken den medicus het recht toekennen, om zich van het afleggen van getuigenis te versoonen. Dan blijft, wie door ongemotiveerde praterijen of door achterklap van zijnen geneesheer, met of zonder kwade bedoelingen, moreel of materiëel benadeeld werd, het recht behouden, om hem tot schadevergoeding wegens onrechtmatige daad aan te spreken. En dan mag al het overige veilig toevertrouwd worden aan de honorabiliteit en het karakter van de overgrootte meerderheid der geneeskundigen, aan hun aller inzicht in het moreel en materiëel belang, dat zij hebben bij ongeschokt voortbestaan en voortdurende bevestiging van het vertrouwen der patiënten in hun beproefde discretie. Juist zooals bij de advocaten, die geen geheimhouding te beloven hebben, en die waarachtig toch ook wel behooren te weten, wat mag gezegd en wat verzwegen dient te worden!

Amsterdam, Juni 1894.

H. J. BIEDERLACK.

Breukelen, 31 Mei 1894.

Naar aanleiding van mijn artikeltje over de Bedrijfsbelasting haast ik mij een dwaling te herstellen. In de noot onder blz. 715, deelde ik mede, dat het gevoelen der vergadering was, dat men, een deel onzer studiekosten als bedrijfskapitaal zou kunnen beschouwen en meende hiervoor f 5000 als norma te kunnen uittrekken. Daar de Inspecteur der directebelastingen tegen deze som principiële bezwaren had, en ze in allen gevalle te hoog achtte, heb ik mij op diens advies om inlichtingen gewend tot den Minister van Financiën. Uit het zoeven ontvangen antwoord blijkt nu, dat de aftrekking van *rente eener* zoodanige som *niet* is toegestaan.

Dr. A. MIJNLIEFF.
